

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ ZDROWIA

z dnia 2 maja 1951 r.

w sprawie wypieku i obrotu pieczywem.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 46, poz. 341 i z 1950 r. Nr 49, poz. 447) i art. 8 pkt a), b), d), e) i g) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1946 r. Nr 5, poz. 44 i z 1949 r. Nr 42, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pieczywem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są wyroby piekarnicze (chleb i bułki) żytnie, pszenne i żytnio-pszenne.

§ 2. Pieczywo może być wypiekane tylko z mąki dopuszczonej do obrotu, a w przypadkach przewidzianych w §§ 9—11 także z mąki pochodzącej z przemiału gospodarczego.

§ 3. 1. Dozwolony jest wypiek pieczywa tylko takich rodzajów i gatunków, które ustali Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia w drodze zarządzeń, ogłaszanych w Monitorze Polskim.

2. W trybie określonym w ust. 1 Minister Handlu Wewnętrznego może ustalić normy zużycia surowców do wypieku pieczywa (receptury) i normy wydajności wypieku.

§ 4. Pieczywo może być wypiekane tylko w jednostkach o wadze 1 kg, 2 kg i 3 kg oraz w jednostkach o wadze 50 g, 100 g, 200 g i 500 g (drobne pieczywo).

§ 5. Mąka przed użyciem jej do wypieku powinna być dokładnie przesiana w piekarni.

§ 6. Zabrania się przygotowywania ciasta żytniego w dzieżach drewnianych, przeznaczonych do fermentacji ciasta pszennego.

§ 7. 1. Zabrania się dodawania do ciasta lub do zacynu moczzonego czerstwego pieczywa.

2. Pieczywo czerstwe, które nie zostało wyniesione z piekarni, może być — po zmieleniu — dodawane do ciasta żytniego z mąki 82% lub 97% przemiału, w ilości nie przekraczającej 3%.

§ 8. 1. W przypadku stwierdzenia w piekarni choroby ziemniaczanej (*bacillus mesentericus*) należy:

- 1) przeprowadzić dezynfekcję w piekarni przez:
 - a) obmycie wszystkich naczyń drewnianych 5% kwasem octowym,
 - b) wybielenie ścian wapnem niegaszonym,
 - c) wymycie podłogi 5% kwasem octowym,
 - d) wypranie ubrania roboczego i poddanie go dezynfekcji 5% kwasem octowym,
 - e) spalenie lub zakopanie w ziemi i zasypanie wapnem niegaszonym chleba zakażonego chorobą ziemniaczaną;
- 2) zwiększyć kwasowość pieczywa do maksymalnej dopuszczalnej wysokości.

2. Zabrania się przyjmowania do piekarni pieczywa zakażonego chorobą ziemniaczaną.

§ 9. Wypiek pieczywa z mąki dostarczonej w tym celu przez zamawiającego (wypiek na zamówienie) i dla jego potrzeb dozwolony jest tylko na zamówienie władz i urzędów oraz na zamówienie prowadzących zakłady żywienia zbiorowego instytucji i przedsiębiorstw społecznych, jak również w przypadku, o którym mowa w § 10.

§ 10. 1. Dozwolony jest wypiek pieczywa z mąki dostarczonej w tym celu przez producentów rolnych oraz przez osoby, które otrzymały zboże lub mąkę z tytułu wynagrodzenia za pracę.

2. Wypiek, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się tylko w piekarniach, położonych w gminach oraz w tych miastach, których listę ustala właściwe prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 11. Dozwolony jest wypiek pieczywa z ciasta przygotowanego w gospodarstwie domowym zamawiającego.

§ 12. W przypadkach, określonych w §§ 9—11, wynagrodzenie za wypiek pieczywa może być pobierane tylko w gotówce.

§ 13. Pieczywo o wadze powyżej 500 g powinno być znakowane papierowymi etykietami ze wskazaniem na nich nazwy i adresu piekarni. Etykiety należy umieszczać na pieczywie przed wypiekiem.

§ 14. 1. Pieczywo może być przewożone tylko w wozach krytych, wyłącznie do tego przeznaczonych, posiadających wewnątrz półki lub kosze, jak również w specjalnych skrzynkach odpowiednio zabezpieczonych przed kurzem i wilgocią.

2. Przy transportowaniu chleb powinien być ułożony pionowo.

§ 15. Pieczywo przeznaczone do obrotu może być wypiekane tylko w piekarniach.

§ 16. 1. Zabrania się sprzedaży pieczywa w lokalu piekarni.

2. Pieczywo może być sprzedawane przez osoby prowadzące piekarnię we własnych sklepach lub dostarczone do sprzedaży w sklepach obcych branży spożywczej. W sklepach tych powinny być zorganizowane specjalne działy sprzedaży pieczywa. W miejscowościach, w których jest tylko jeden sklep, pieczywo może być sprzedawane w wyodrębnionym dziale tego sklepu.

§ 17. Pieczywo można sprzedawać na wagę lub na sztuki. Przy sprzedaży na sztuki odchylenie od oznaczonej wagi pieczywa, niezależnie od czasu jego przechowywania, dopuszcza się w odniesieniu do chleba do 4%, w odniesieniu zaś do drobnego pieczywa do 5%.

§ 18. W piekarniach prywatnych należy prowadzić księgę wypieku według wzoru ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 19. W przypadku wypieku na zlecenie władz i urzędów oraz prowadzących zakłady żywienia zbioro-

wego instytucji i przedsiębiorstw uspołecznionych Minister Handlu Wewnętrznego może ustalić, w porozumieniu z zainteresowanym ministrem, rodzaj, gatunek i recepturę wypieku (§ 3), wagę jednostek pieczywa oraz sposób jego znakowania odmiennie od zasad określonych na podstawie § 3.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy wypieku pieczywa w piekarniach wojskowych i organów bezpieczeństwa publicznego.

§ 21. Tracą moc obowiązującą:

- a) § 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1937 r. o dozorze nad wyrobem i obiegami mąki i wyrobów mącznych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 171), zmienionego roz-

porządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 3 lipca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 255),

- b) rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 26 października 1949 r. w sprawie zakazu wypieku pieczywa z mąki pszennej 50% przemiału (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 445) oraz
c) rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 4 stycznia 1950 r. w sprawie normalizacji wypieku pieczywa (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*